

N:o 41.

Af herr A. Brodin, om ändring af 60 § sjölagen af den 23 februari 1864.

Nu gällande sjölags § 60 ålägger rederierna att i vissa uppgifna fall bekosta sjöfolkets hemförskaffning. Denna skyldighet drabbar rederierna understundom stora utgifter, i synnerhet som de vanligen stå i samband med andra större förluster, såsom fartygets totala förlisning eller kondemnering m. m. Utgifterna för denna hemförskaffning blifva äfven mången gång större än nödigt, derigenom att konsulerna, som ombestyrja denna hemsändning af sjöfolk, icke alltid taga hänsyn till det billigaste sättet att fullgöra detta sitt åliggande.

Andra nationers rederier, t. ex. de norska, äro befriade från denna skyldighet, och bestridas utgifterna för detta ändamål i Norge af statsverket. För att den svenska sjöfartshandteringen ej skall helt och hållet gå under i den ojemna konkurrensen med andra nationer, bör väl staten biträda, åtminstone i sådant syfte, att ej större skyldigheter och beskattningar påläggas de svenska fartygen än andra nationer, hvilkas sjöfartsnäring arbetar utan särskildt understöd. För att närma sig detta önskningsmål är nödigt, att svenska statsverket, likasom det norska, åtager sig den svenska rederier nu åliggande skyldigheten att i vissa, närmare bestämda fall bekosta sjöfolks hemförskaffning. Om svenska statsverket skulle betala dessa kostnader, blefve utgifterna antagligen mycket mindre än nu, då det sker på rederiernas bekostnad. I de flesta fall kunna nemligen sjöfolk erhålla hyror på de platser der de afmönstra, eller i derifrån ej aflägsset belägna hamnar, och hafva de, enligt sjölagens föreskrifter, skyldighet att antaga dylika. När sjöfolk nu veta, att rederiet

har skyldighet att betala deras hemförskaftung, så yrka de i regel på att blifva hemförskaftade på beqvämaste sätt och hafva intet intresse att sjelfva söka skaffa sig hyra. Icke heller lär det vara många konsuler, som, för att lindra rederiernas utgifter, göra några stora ansträngningar för att skaffa sjöfolket hyra, utan är det naturligen för dem bäst att hemsända folket med första bästa lägenhet. Om staten deremot skulle bekosta denna hemförskaftung och nödiga instruktioner vore gifna, skulle konsulerna antagligen i de flesta fall kunna anskaffa sjöfolket hyra och hemförskaftningskostnaden i dessa fall besparas.

På här ofvan anförda skäl tager jag mig friheten vördsamt föreslå:

att Riksdagen behagade besluta, att svenska rederier befrias från dem nu åliggande skyldighet att enligt § 60 i gällande sjölag bekosta sjöfolks hemförskaftung i de fall, som §§ 56, 58 och 59 i gällande sjölag bestämma, och att hemförskaftung i dessa angifna fall bekostas af svenska statsverket från och med 1889 års början.

Stockholm den 26 januari 1888.

O. A. Brodin.
